

Sotilaspoikien Perinneliitto ry - Soldatgossarnas Traditionsförbund rf

Lippu- ja merkkisääntö

TUNNUSMERKKI

Liiton kuvioltaan sotilaspoikien harrastusmerkin kaltaisen tunnusmerkin muodostaa mustalla pohjalla oleva keltainen kruunatun leijonan yläpuoli, joka pitää oikean etujalan sijalla olevassa haarniskoidussa kädessään iskuun kohotettua miekkaa. Leijonan päällikkeenä on kolmihaarainen pystyssä oleva vihreä havunoksa.

Tunnuskuviota ympäröi viisikulmainen keltainen reunus.

Tunnusmerkki hyväksyttiin liiton viralliseksi tunnuksiksi Tampereen liittokokouksessa vuonna 1996.

Patentti- ja rekisterihallitus rekisteröi sen 15.2.2000.

Rekisteröintiä koskeva päätös antaa liitolle yksinoikeuden tunnusmerkin käyttöön. Killat saavat kuitenkin ilman eri lupaa käyttää samaa merkkiä.

Tunnusmerkin yhteyteen ei pidä liittää vuosilukuja tai yhteystietoja eikä siitä saa tehdä sovellutuksia.

Virallisesta tunnusmerkistä poikkeavia muunnoksia ei saa käyttää. Merkin käytöstä kaupallisiin tarkoituksiin päättää anomuksesta liittohallitus.

Tunnusmerkkiä voidaan käyttää edesmenneen sotilaspoijan kuolinilmoituksessa. Merkin saa sähköisessä muodossa Sotilaspoika-lehden taitto-osoitteesta.

KANTOLIPPU

Liiton kantolippu on 142 x 120 cm:n kokoinen rykmenttilippu, jonka mustassa kentässä on liiton tunnusmerkki painettuna ja applikoituna ilman keltaista viisikulmioreunusta. Lippua kiertää keltainen hapsunauha.

Lipputangon nupin muodostaa messinkinen keihäänkärjen kehys, jonka sisällä on kolmihaarainen pystyssä oleva havunoksa.

Kantolippua käytetään liittokokouksissa, liittopäivillä ja muissa liiton järjestämissä juhlatilaisuuksissa yleistä lippukäytäntöä noudattaen. Valtakunnallisissa juhlatilaisuuksissa, esimerkiksi paraateissa, lippu sijoitetaan lippulinnaan heti veteraanien lippujen jälkeen Pääesikunnan, Sotamuseon ja Kansallisen veteraanipäivän päätoimikunnan vuonna 1998 antaman suosituksen mukaisesti.

Lippua säilytetään liittotoimistossa. Sen käytöstä päättää liiton puheenjohtaja.

Killat sopivat oman lippunsa käytöstä ja sijoituksesta juhlatilaisuuksissa paikallisten järjestäjien kanssa edellä olevaa periaatetta noudattaen.

Lipun on suunnitellut heraldikko Harri Rantanen vuonna 2000, ja sen on valmistanut Lippu- taito Oy Tampereelta. Lipun nupin on piirtänyt koneinsinööri Jari Pekkarinen Ilmari Hurmerinnan luonnoksen pohjalta, ja se on valmistettu oppilastyönä Salon ammatillisessa aikuiskoulutuskeskuksessa koneinsinööri Asko Strömbergin lahjoittamasta materiaalista.

Uusia lippuja suunniteltaessa liitto edellyttää killan lipun kooksi pataljoonalippua, 95 x 80 cm. Killan alaosaston lipun tulisi olla kiltalippua pienempi, esimerkiksi kompanialipun kokoa, 55 x 45 cm.

Yhdenmukaisen linjan säilyttäminen edellyttää, että liitolle annetaan mahdollisuus tutustua uuteen lippuhankkeeseen jo suunnitteluvaiheessa. Mikäli liiton lippuaihetta halutaan käyttää kiltojen lipuissa tai pienoislipuissa, siihen on haettava liiton johdon lupa.

JÄSENMERKIT

Hopeoitu jäsenmerkki

Liittoon kuuluvan killan jäsenen jäsenmerkinä on hopeoitu sotilaspoikien leijonatunnus, jonka alaosassa on kolmihaarainen havunoksa. Merkin korkeus on 15 mm ja leveys 13 mm.

Merkkiä kannetaan puvun vasemmassa takinkäänteessä mahdollisen tammenlehvän alapuolella, ei kuitenkaan yhdessä kunniamerkkien kanssa.

Kullattu jäsenmerkki

Liiton kullattu jäsenmerkki on kuvioltaan edellisen kaltainen. Merkin korkeus on 19 mm ja leveys 16 mm. Merkki voidaan myöntää sotilaspoikiin kuuluneelle perinnekillan jäsenelle ansiokkaasta toiminnasta liiton tai killan hyväksi. Merkin saajalle luovutetaan myös sotilaspoikaristin kunniamerkinauhaan kiinnitettävä kuusenhavutunnus.

Merkkiä käytetään juhla- ja sotilaspoikatilaisuuksissa ja sitä kannetaan kuten hopeoitua jäsenmerkkiä.

Hopeoidun jäsenmerkin lunastaa killan jäsen, kullatun jäsenmerkin esityksen tehnyt kilta tai muu ehdottaja. Jäsenmerkit on suunnitellut Tapio Saarni vuonna 1991.

SOTILASPOIKAPLAKETTI

Sotilaspoikaplaketti on tombakista valmistettu, leveydeltään 70 mm, korkeudeltaan 65 mm ja paksuudeltaan 5 mm oleva viisikulmainen kilpi, jonka kohokuviona on liiton tunnusmerkki.

Plakettia voidaan käyttää liiton ja kiltojen lahjaesineenä, ja sen voi lunastaa itselleen jokainen sotilaspoikiin kuulunut henkilö tai hänen lähiomaisensa muistoesineeksi. Plaketti voidaan kiinnittää myös sotilaspoijan hallitseman kiinteistön lipputankoon tai edesmenneen sotilaspoijan hautakiveen.

Sotilaspoikaplaketin on suunnitellut Tapio Saarni vuonna 1997.

SOTILASPOIKARISTI

Sotilaspoikaristi on vuonna 1991 perustettu perinneristi, joka sai virallisen kunniamerkin aseman puolustusvoimain komentajan esittelyssä 29.4.1992. Risti on metalliin lyöty 49 mm korkea ja leveä hopeareunainen, tummaksi hapetettu mantuanristi. Ristin keskuskuviona on metallinen, kullattu liiton tunnusmerkki. Ristiä kannetaan 33 mm:n levyisessä vihreässä nauhassa. Nauhan keskellä on 11 mm leveä valkoinen raita ja sen keskellä 3 mm levyinen musta keskusjuova.

Kunniamerkinauhaan voidaan liittää seuraavat tunnukset:

Poikajohtajasolki

- ryhmänjohtaja- tai ryhmänvarajohtajakurssin suorittaneet tai kyseisessä tehtävässä toimineet.

Johtajasolki

-joukkueenjohtaja- tai joukkueenvarajohtajakurssin suorittaneet tai kyseisessä tehtävässä toimineet.

Kuusenhavutunnus

-kiltatoiminnassa ansioituneet tai liiton toimintaan menestyksellä vaikuttaneet, jotka ovat saaneet kullatun rintamerkin.

Sotilaspoikaristin voi myöntää hakemuksesta sotilaspojissa toimineille henkilöille liitto tai kilta.

Sotilaspoikaristin mukana luovutetaan omistuskirja, jonka allekirjoittaa liiton puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja yksin tai yhdessä killan puheenjohtajan kanssa.

Liittotoimisto pitää myönnettyistä sotilaspoikaristeista luetteloa ja taltioi hakemukset. Kiltujen tulee toimia samoin tai lähettää päätökset liitolle.

Sotilaspoikaristin ja sen tunnukset on suunnitellut Tapio Saarni vuosina 1990-1991.

Ensimmäinen sotilaspoikaristi luovutettiin puolustusvoimain komentajalle amiraali Jan Klenbergille 17.9.1991. Luovutuskirjan allekirjoittivat toimittaja Pentti Pirhonen ja ristitoimikunnan perustaja, uutiskuvaaja Martti Laitinen.

PIENOISLIPPU

Liiton pienoislippu on liiton kantolippu pienoiskoossa. Lippuvaatteen leveys on 170 ja korkeus 140 mm. Lipun kolmella sivulla on 20 mm:n hapsunauha. Lippu kiinnitetään tankoon mustalla puuvillanyörillä. Niklatun tangon pituus nuppeineen on 480 mm mitattuna jalustan yläpinnasta. Jalusta on vaaleaa marmoria kooltaan 80 x 80 x 20 mm.

Lippu on liiton arvokkain tunnusesine, jonka myöntämisestä päättää liittohallitus liittohallituksen tai Sotilaspoikien Perinnesäätiön hallituksen jäsenten tai perinnekiltojen esityksestä.

Lippu voidaan myöntää seuraavin perustein:

- henkilöjäsenelle mittavista ja pitkäaikaisista ansioista liiton, killan tai Sotilaspoikien Perinnesäätiön toiminnassa

- killalle tunnustukseksi erittäin aktiivisesta ja tuloksellisesta kiltatyöstä.

Lippua ei myönnetä merkkipäivälahjana, mutta se voidaan luovuttaa merkkipäivänä.

Lippu voidaan myöntää myös yhteisölle, laitokselle tai yksityishenkilölle liitolle annetusta huomattavasta tuesta tai muista erityisen merkittävistä syistä.

Luovutettavan lipun jalustaan kiinnitetään omistuslaatta, johon kaiverretaan kolmeen riviin:

- lipun saaja

- luovutuspäivämäärä

- liiton nimi.

Lippu luovutetaan saajalle liittokokouksessa, liittopäivillä tai muussa sopivassa juhlatilaisuudessa liiton puheenjohtajan tai hänen määräämänsä henkilön ollessa luovuttajana.

Liitto pitää myönnettyistä lipuista luetteloja, josta ilmenee saajan nimi, luovutuspäivämäärä ja luovuttaja.

Lippua ei saa pitää kaupan eikä sen valmistamista pidä sallia omalla kustannuksella.

PÖYTÄSTANDAARI

Liiton pöytästandaari on liiton toiseksi arvokkain tunnusesine. Se on tarkoitettu liiton ja alempana tässä kohdassa mainitussa tapauksessa myös kiltojen käyttöön. Standaari on kolmikielekkeinen. Sen vihreässä kentässä on liiton tunnusmerkki.

Standaarin kangas on silkkiä ja sen taustakangas valkoista silkkiä. Standaarin leveys on 120 ja korkeus 200 mm. Kunkin kielekkeen päässä on 40 mm:n pituinen keltainen silkkitupsu. Standaari kiinnitetään poikkitangosta tankoon keltaisella silkkipunoksella.

Niklatun tangon pituus pisanamuotoisine nuppeineen on 435 mm mitattuna jalustan yläpinnasta. Jalusta on valkoista marmoria kooltaan 80 x 80 x 20 mm.

Standaarin on suunnitellut Ari Laitinen vuonna 1991.

Kilta, jolla ei ole omaa pöytästandaaria, voi käyttää liiton standaaria. Tällöin myöntäjä osoitetaan kaiverruttamalla sen nimi jalustaan kiinnitettävään omistuslaattaan. Laatan hankkii ja kustantaa standaarin myöntäjä. Killat voivat laatia standaarille omat sääntönsä kuitenkin alempana mainittuja periaatteita noudattaen.

Standaarin myöntämisestä päättää liiton puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja liittohallituksen jäsenten tai kiltojen esityksestä.

Standaari voidaan myöntää yksityishenkilölle, yhteisölle tai laitokselle seuraavin perustein:

- liiton, kiltojen tai Sotilaspoikien Perinnesäätiön hyväksi tehdystä ansiokkaasta työstä

- kiitokseksi merkittävästä taloudellisesta tai muusta tuesta
  - tuloksellisesta toiminnasta vapaaehtoisen maanpuolustuksen parhaaksi.
- Standaari voidaan myöntää myös merkkipäivänä tai vierailun yhteydessä.

Standaarin jalustaan kiinnitetään omistuslaatta, johon kaiverretaan kolmeen riviin:

- standaarin saaja
- luovutuspäivämäärä
- liiton nimi.

Standaari pyritään luovuttamaan saajalle liiton puheenjohtajan tai hänen määräämänsä henkilön ollessa luovuttajana.

Liitto pitää myöntämistään standaaareista luetteloja, josta ilmenee saajan nimi, luovutuspäivämäärä ja luovuttaja.

Kiltojen jäsenet voivat ostaa standaarin itselleen muistoksi kuulumisestaan sotilaspoikiin tai perinnekiltaan.

ANSIOMITALI

Sotilaspoikien Perinneliitto ry:n 14.12.2000 perustama Sotilaspoikien Perinneliiton ansiomitali on liiton tai kiltojen hyväksi tehdystä työstä myönnettävä ansiomitali.

Ansiomitali on kolmiluokkainen, halkaisijaltaan 33 mm ja valmistettu metallista. Pronssisessa ja hopeisessa ansiomitalissa on rosoisella pohjalla liiton jäsenmerkki mitalin pohjan värisenä. Mitalin yläosaa kiertää isoin kohokirjaimin teksti PRO TRADITIO ja alalaitaa samankokoisin kohonumeroin vuosiluvut 1928-1944. Kultaisessa ansiomitalissa on kullattu jäsenmerkki hopeoidulla rosopohjalla hopean värisiin tekstein ja vuosiluvuin.

Ansiomitalia kannetaan 33 mm:n levyisessä keltaisessa nauhassa, jonka keskellä on 2 mm:n levyinen vihreä raita ja sen kummallakin puolella 2 mm leveä keltainen ja 5 mm leveä vihreä raita.

Ansiomitalin eri luokkien kohdalla noudatetaan seuraavia myöntöperusteita.

Kultainen ansiomitali on numeroitu, ja se voidaan myöntää

- merkittävistä suorituksista liiton tai Sotilaspoikien Perinnesäätiön tavoitteiden hyväksi
- pitkäaikaisesta ja aloitteellisesta toiminnasta liiton johto- ja muissa luottamustehtävissä
- pitkäaikaisesta, ansiokkaasta ja tuloksellisesta toiminnasta killassa.

Hopeinen ansiomitali voidaan myöntää

- pitkäaikaisesta ja tuloksellisesta toiminnasta killan hallituksessa ja muissa tehtävissä
- ansiokkaasta osallistumisesta liittotason tai Sotilaspoikien Perinnesäätiön tehtäviin.

Pronssinen ansiomitali voidaan myöntää

- pitkäaikaisesta ja aktiivisesta jäsenyydestä killassa
- toiminnasta killan luottamustehtävissä
- merkittävästä suorituksesta liiton tai killan hyväksi.

Ansiomitali voidaan myöntää myös liiton ulkopuoliselle henkilölle, joka on ansiokkaasti toiminut liiton hyväksi tai merkittävällä tavalla tukenut sen tarkoituksia.

Kultaisen ansiomitalin myöntää liiton kunniatoimikunta ja hopeisen kunniatoimikunnan puheenjohtaja.

Pronssisen ansiomitalin myöntää killan hallitus tai liitto.

Killat lähettävät liittohallituksen vahvistamalla lomakkeella ilmoituksen myöntämistään pronssisista ansiomitaleista ja ehdotuksensa tätä korkeampien ansiomitalien myöntämisestä liiton toimistoon.

Myönnettyä ansiomitalia seuraa liiton puheenjohtajan allekirjoittama omistuskirja

Ansiomitaliehdotusta tehtäessä ei ole välttämätöntä noudattaa luokkajärjestystä. Ansiotuneelle killan jäsenelle voidaan ehdottaa suoraan hopeista tai kultaista ansiomitalia, mikäli hän ehdottajasta näyttää täyttävän vaatimukset. Luokan ratkaisee myöntäjä. Myönnetyistä ansio-mitaleista kannetaan vain korkeinta.

Jos henkilölle myönnetään myöhemmin edellistä korkeamman luokan ansiomitali, hän on velvollinen taltioimaan aiemmin saamansa. Ansiomitalia ei voi luovuttaa kolmannelle osapuolelle.

Ansiomitalia kannetaan nauhassa kunniamerkin tapaan. Sen kantamisessa, kiinnittämisessä kannikkeeseen ja sijoittamisessa oikeaan järjestykseen kannikkeen muitten kunniamerkkien kanssa noudatetaan kunniamerkkioppaissa annettuja ohjeita ja suosituksia.

Ansiomitalit ovat maksullisia. Eri luokkien lunastusmaksut vahvistaa liittohallitus. Ansiomitalin ehdottanut killta suorittaa maksun liitolle. Liiton omasta aloitteestaan myöntämät ansio-mitalit voivat olla saajalle maksuttomia.

Liittotoimisto taltioi ansiomitaliehdotukset ja kopiot myöntökirjoista killoittain.

Sotilaspoikien Perinneliiton ansiomitalin on lopulliseen muotoonsa viimeistellyt liiton nimeämä ansiomitalitoimikunta Kari Niemen laatiman luonnoksen pohjalta. Tehtävän tultua suoritetuksi ansiomitalitoimikunta lakkautettiin 15.6.2001. Pääesikunnan henkilöstöosaston asiakirjan (PEhenk-os ak 331/2.9/D/1/9.4.2002) mukaan "ansiomitalia voidaan kantaa perinneliiton ja -kiltujen omissa tilaisuuksissa myös sotilaspuvussa. Tällöin ansiomitali tai sen nauhalaatta ei saa olla kiinnitettynä virallisesti sotilaspuvussa kannettaviksi hyväksytyihin kunniamerkkeihin (kunniamerkinauhaan) tai niitä vastaaviin kunniamerkinauhalaattoihin. Ansiomitalia tai sen nauhalaatta kannetaan kunniamerkinauhassa tai kunniamerkinauhalaatassa säädetyssä järjestyksessä olevien kunniamerkkien vasemmalla puolella (uloimpana vartalon keskiviivasta katsottuna)".